

РЕШЕНИЕ

№ 8932

гр. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2044** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. С. Г., срещу решение № 5882/19.12.2023г. по НАХД № 6687/2023г. по описа на Софийски районен съд, 22-ри състав. С него е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на „ПИМК“ ООД с ЕИК[ЕИК] на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв. за нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП във вр. с чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. С жалбата се твърди, че решението е неправилно поради нарушение на ЗДвП. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореният ЕФ да бъде потвърден. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „ПИМК“ ООД в представен по делото писмен отговор оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да му присъди направените по делото разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че решението на СРС е допустимо, валидно и правилно.

Настоящият 14-и касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

По делото е установена следната фактическа обстановка.

На 25.02.2021г. в 9 ч. и 27 мин. пътно превозно средство (ППС), представляващо влекач мерцедес А. с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория евро 5 в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, се движил в [община], по път I-8 км 134+876, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че се движи без да е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. Нарушението е установено с устройство № 10381, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП.

За идентифициране субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерирала автоматично данни за собственици и притежатели на ППС, вследствие на което било установено, че собственик на заснетото превозно средство е „ПИМК“ ООД. Поради това на юридическото лице бил издаден процесният електронен фиш № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП във вр. с чл.10, ал.1, т.2 от ЗП.

С обжалваното решение СРС е отменил оспорения ЕФ. За да постанови този резултат е приел, че няма изрична законова разпоредба, която да предвижда възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП и съответно е недопустимо да се извлича волята на законодателя по тълкувателен път чрез разширително тълкуване на нормата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП.

Решението е неправилно.

Настоящата съдебна инстанция намира, че при издаването на електронния фиш АПИ правилно е квалифицирала, както нарушението, така и нормативните основания за налагане на имуществена санкция. Действително, разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП в приложимата редакция препраща единствено към чл.179, ал.3 от ЗДвП, но при систематичното ѝ тълкуване следва да се приеме, че препращането включва и чл.179, ал.3б от ЗДвП. Това заключение се подкрепя от чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3-3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10. Същият извод следва и от чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, който препраща към чл.167а, ал.3 от ЗДвП, който от своя страна също препраща към чл.179, ал.3-3в от ЗДвП. Със същото препращане по отношение издаването на ЕФ е и чл.167а, ал.4 от ЗДвП.

От така изложеното е видна волята на законодателя административнонаказващият орган да може да издава ЕФ и на основание чл.179, ал.3б от ЗДвП, като процедурата за издаване на ЕФ вместо АУАН и НП е просто правна възможност, а не задължение, чието неизпълнение да води до съществено процесуално нарушение и незаконосъобразност на издадения ЕФ. В подкрепа на изложеното говори и

последното изменение на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП (ДВ, бр.13 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г.), след което посочената разпоредба гласи следното: при нарушение по чл.179, ал.3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". Макар и неприложима за настоящия казус, тази разпоредба ясно показва волята на законодателя да даде възможност за издаване на ЕФ вместо изпълнение на процедурата по издаване на АУАН и НП.

При тази законодателна уредба не се създава административнонаказателен състав по аналогия, т.е. не се касае за налагане на административно наказание по аналогия, което е в разрез с правните принципи. Наличната в чл.189ж, ал.1 от ЗДвП в приложимата ѝ редакция непълнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. С оглед гореизложеното, настоящият състав не намира за нарушено правилото на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове, който забранява обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба.

Неоснователно е искането за спиране на производството по делото, направено от ответника по настоящия спор, доколкото поставените към Съда на ЕС с преюдициалното искане въпроси са относими към материалната законосъобразност на ЕФ.

По изложените съображения настоящият състав приема, че с ЕФ законосъобразно е ангажирана отговорността на „ПИМК” ООД. Като е достигнал до различен извод, районният съд е постановил решение в нарушение на материалния закон, поради което същото подлежи на отмяна.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 във вр. с чл.221, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 5882/19.12.2023г. по НАХД № 6687/2023г. по описа на Софийски районен съд, 22-ри състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура”.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

